

"Sıkıntı sefahetin muallimidir. Yeis dalâlet-i fikrin, zulmet-i kalb ruh sıkıntısının menbaıdır." İzah eder misiniz?

İnsanı ahlaksızlığa yönlendiren en birinci muallim, en etkili eğitici 'sıkıntı'dır. İman ve ibadet, ruhun ferah ve saadet kaynaklarıdır. Bunlardan yoksun olan yahut tam istifade edemeyen insanlarda ruhî sıkıntılar baş gösterir.

İnsanoğlu, kendisine düşen görevi tam olarak yaptıktan sonra sonuçları Allah'tan beklemesi gerekirken, bütün problemlerini kendi iradesiyle çözmeğe, bütün engelleri kendi kudretiyle aşmaya çalışır. Bunu başaramayınca da sıkıntıya düşer. İçindeki bu manevî sıkıntıyı ve ruhundaki bu tevekkül boşluğunu eğlencelerle, ahlâksızlıkla, içkiyle, uyuşturucuyla doldurmak ister. Üstad'ın ifadesiyle,

"Muvakkat eğlenceler ve sefahetlerle aklını tenvim edip uyutur."(1)

Dalalet-i fikrin kaynağının "**yeis**" (*ümitsizlik*) olmasına gelince, umutsuzluğa düşen bir insan, denize düşenin yılanı sarılması gibi, sapık ideolojilerde, yanlış itikatlarda yahut gerçekten uzak şahsî görüşlerinde bir teselli aramaya başlar. Bunların hiçbiri insanı tatmin etmediği, onun manevî sorularına cevap veremediği ve onun için bir teselli kaynağı olamadığı için, bunlara kapılan bir insanın vazgeçilmez akıbeti yine umutsuzluğa düşmek ve çaresizlik içinde kıvranıp durmaktır.

Zulmet-i kalbin, ruh sıkıntısının kaynağı olması, genel bir kaide olmakla birlikte, burada öncelikle, günahkâr müminler söz konusudur.

Zulmet kelimesi, řu hadis-i şerifi hatırlatıyor: **"Her bir günah işlendiğinde kalpte bir kara leke hasıl olur."**

İşte bu kara lekeler, o günahkâr mümini hem sorumlu kılar, hem de ruhunu sıkıntılar içinde bırakır.

(1) bk. [Şualar, On Birinci Şua, Sekizinci Mesele.](#)